

כאן השורשים שלי. מאז נולדה קרן, שהיא היום בת 11, אני אומרת לחיים שאני רוצה שהילדה תגדל בארץ ותהיה ישראלית לכל דבר.

„לפני חצי שנה החלטנו באופן סופי שאנחנו חוזרים הביתה. לפני כמה שנים קנינו כאן דירה בנווה-אביבים. לא ידענו אז שנהיה שכנים של מי שכינה אנשים כמונו „נפולת של נמושות“. אחת הסיבות שקנינו את הדירה בנווה-אביבים דווקא היתה שהוסבר לנו כי זהו איזור שניבנה במיוחד למשפחות עם ילדים, עם איזורי מיסחר, גנים ובתי-ספר ממש מתחת לאף. אני זוכרת שכשבאנו לדירה בפעם הראשונה קרן היתה בת שבע. עמדתי על המרפסת, הצבעתי על בית-הספר העומד בדיוק מול הבית ואמרתי לה: „את רואה? כאן תלמדי כשתגדלי.“

„זה לא היה פשוט בשבילנו לבוא הביתה. ביטלנו חוזים מחדש יוני ואילך, לא חתמנו על חוזים חדשים וחיים מיתן את עסקיו ולקח פחות ופחות תוכניות של אמרגנות.“

„הודענו בבית-הספר במנהאטן, שם לומדת קרן, כי היא נוסעת לישראל והיא לא תלמד בניו-יורק בשנה הבאה. הגענו לכאן ביולי, כדי לאפשר לה להתייחס אקלים חודשיים לפני תחילת הלימודים וכדי לרשום אותה לבית-הספר בזמן. לקח לנו המון זמן להחליט שזהו זה.“

הזמרת חנה אהרוני ובעלה, האמרגן חיים טישמן, ירדו מישראל לפני

20 שנה - כעת חזרו הביתה והחליטו לרדת שוב ביגלל הביורוקרטיה

הירידה השנייה

היינו צריכים להכין את הילדה, וזה היה בשבילה משבר די קשה לעזוב את ניו יורק. בתחילה לא הסכימה בשום פנים ואופן. אך לבסוף הבינה שעוברים את אמר ריקה למענה ושהיא צריכה לעשות את זה והו.

הגענו לישראל ביולי, יום אחרי שיר הגענו רשם אותה חיים בעירייה וקיבל

שנל חנה אהרוני

ב ערב ראש השנה פירסמו נשיא המדינה, ראש-המשלה ושרי-הפנים מיכתבים נרגשים ליהודי התפוצות בכלל, ולישראלים שהוגים בניכר בפרט, ובהם ביקשו מהם לעשות עם פרוס השנה הירידה חשבון נפש, ולחזור לחיות בישראל. חודשים אחדים קודם-לכן עשו חיים וחנה טישמן את חשבון-הנפש הפרטי שלהם גם מבלי שיתבקשו לכך. הם החליטו לארוז את המיזוודות, לחסל חלק מעיסוקיהם הירידה מצליחים בחו"ל ולשוב הביתה, לישראל. ההחלטה לא היתה קלה, כי החלק הנשי של בני הזוג טישמן הוא הזמרת חנה אהרוני. לפני 15 שנים היתה חנה כוכבת זמר מצליחה על בימת הבידור בארץ, תגליתו של האמרגן הנודע משה זאלץ שטיפח אותה והעניק לה תשומת-לב אישית.

חנה, בת לאב ממוצא ערני ולאם תימניה פירסמה להיטים כמו דודי לי, אני זכריה בן-עזרא, ריקוד הטלאים, ערב שח וזוהרה שהפכו קלאסיים עם השנים. היא היתה הכוכבת של לי ל הלו ושרה רבים משירי של המלחין שנפטר בשבוע שעבר נחום גרדי, כמו מי זאת עולה מן המיזוודי כששונה בין החוחים.

באותה תקופה הגיע לישראל כוכב הירידה האמריקאי הנודע אד סאליבן, וטיפש אמנים ישראלים שיופיעו בתוכנית. אחת מאלה שנבחרו לייחד היתה חנה אהרוני, שקולה משרתע על-פני ארבע אוקטבות מלאות.

מעברו השני של הים, בלוס-אנג'לס ישב אז חיים טישמן, ישראלי צעיר ליד תלי אביב, שנסע לארצות-הברית ללמוד הנדסה ומצא עצמו עוסק בעיסקי אמרגנות. טישמן היה אמור לארגן את מסע ההופעות של חנה בארצות-הברית. כשירדה המהפחה אמר לה בעיברית צברית: „מה שלומך? ומאז הם יחד, לטוב ולרע. הם נישאו כעבור שיבעה חודשי היכרות, בתחילה בירטק נישואין אורחני בניו-יורק ואחר-כך תחת חופה יהודית בת-אביב.“

מאז זה יותר מ-14 שנים שחיים טישמן, שהוא בעל סוכנות לאמרגנות בניו-יורק, הוא גם מנהלה האישי של חנה אהרוני. במשך שנות שהותה בארצות-הברית עשתה חנה חיל. ברשותה עשרות קיטעי עיתונות הגזורים מהחשובים שבעיתונות הירידה מוסיקה, ובהם שבהים לקולה הרבוגני. הירידה ריפורטר הגדיר אותה כ„אמנית

מהממת“. הוויקי וארייטי כתב עליה כי היא „עוברת ממתיקות לסכסיות בקלות רבה“. הוויקי וויס ציין כי היא האמנית הישראלית הבינלאומית הידועה ביותר, סיפר שברפרטואר שלה יותר מ-700 שירים ושהיא שרה ב-10 שפות.

זה לקח רק חודשיים

ב מושך שנות שהותה בחו"ל הפכה חנה אהרוני כוכבת-זמר ידועה בארצות-הברית. ברדיו 4 של הטלוויזיה הירידה מסיקאית יש לה עד היום תוכנית קבועה בשם „השעה של חנה אהרוני“, להיטה ויווה אספוניה הפך בעל-אומי. הוא מושר בפי זמרים רבים בשפות רבות. מלון-הפאר הירידה אסי-וגאסי ציוד פאלאס הוא ביתה הקבוע פעם בשנה.

למרות כל זאת החליטה חנה אהרוני לחזור ארצה. גם בעלה חיים, ששמו בירידה אמריקה צ'ארלס החליט למתן את עסקיו המסופים ולנהלם מכאן. חנה החליטה אף היא להפחית את קצב פעילותה בירידה חיים אהרוני ולצאת מדי פעם מישראל להופעות בחו"ל.

ביום השלישי השבוע, חודשיים בלבד אחרי שנחתו בנמלה-עופה בני-גודיון כי שהם שופעים רצון טוב ותקוות לחיים חדשים, עזבו בני-הזוג טישמן את הארץ עם ילדתם. וכל זאת, בגלל אותה בעייה ישנה-ישנה המבריחה עולים חדשים רירידים חוזרים רבים בחזרה אל הארצות שמהן באו: הביורוקרטיה.

בדירת-הגג היפהפיה שלהם שבנווה-אביבים ישבו חנה אהרוני ובעלה חיים, על המיזוודות, שעות ספורות לפני נסיעתם לניו-יורק כשמצבר-רוחם קשה. הם עדיין לא נרפאו מן המכה שניחתה על ראשיהם בהפתעה. קירות הדירה עדיין חשופים, אך

היא מרוהטת במלואה בסיגנון ישראלי אופייני, להוציא שולחן-אוכל מגולף עץ שאותו הביאה חנה מספרד ומארון תואם ובו אוסף הבובות הגדול שלה. שנצבר בירידה נסיעותיה ברחבי העולם.

בקול כבד סיפרה חנה אהרוני את סיפור תלאותיה בישראל:

„חיים בעלי ואני, שינונו ילדתי תלי-אביב. לשינונו יש פה משפחות ואנחנו קשורים בעבודתה של אהבה לארץ הזאת. אני במיוחד. למרות שאני מצליחה מאד בירידה עבודתי בחו"ל ונוסעת המון בעולם. תמיד רציתי לחזור לישראל. כאן הבית שלי.“

הפנייה לבית-ספר ארוזים שבנווה-אביבים, מקום מגוריהם.“

כאן נשברה חנה אהרוני, הפסיקה את סיפורה ובעלה חיים המשיך במקומה: „ב-15 באוגוסט הייתי צריך ללכת לבית-הספר כדי לקבל פרטים מדוייקים על תחילת הלימודים. רציתי לבקש מבית-הספר מורה עזר, כדי להקל על קרן. השמש פתח לי את השער הידוע לי שפחתחים את המישרד רק ב-24 בחודש. בינתיים עברה הילדה משבר חמור. לא היו לה חברים, היא עמדה על המרפסת ראתה את הילדים משחקים בשכונה, ראתה אותם מארגנים

שורש הבעייה
קרן, בתם בת ה-11 של חנה אהרוני ובעלה חיים טישמן, שבגללה החליטו לחזור לישראל כדי שתקבל כאן חינוך ותייה ישראלית לכל דבר. הילדה לא התקבלה לבית-ספר באיזור מגוריה, נשלחה לבית-ספר מרוחק וטבלה מבעיות קליטה.